

УДК 338.23

Корнєєва Ю.В.

кандидат економічних наук, докторант,
ДННУ «Академія фінансового управління»

ОСОБЛИВОСТІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

У статті окреслено основні форми державної підтримки інституційних перетворень інвестиційної складової цифрового розвитку. Для стимулювання інвестиційної діяльності у контексті переходу до моделі інноваційного цифрового розвитку запропоновано запровадити державну підтримку розвитку спеціалізованих інституцій сприяння інвестиціям у цифрові перетворення – інкубаторів та акселераторів. Відзначено, що перспективним напрямком для України є сприяння держави у розвитку бізнес-інкубаторів на базі державних вищих навчальних закладів, що розглядається як основа інвестицій у людський капітал. Визначені перепони на шляху до формування цифрової моделі розвитку та складнощі у процесі діджиталізації державного сектора економіки та запропоновано реалізацію проекту «Інноваційної платформи» для залучення продуктивних інвестицій, що поєднують основи краудфандингових платформ та блокчейн технологій.

Ключові слова: інвестиції, цифрова економіка, інвестиційна платформа, стратегія цифрового розвитку, інновації.

ОСОБЕННОСТИ ПРАКТИЧЕСКОЙ РЕАЛИЗАЦИИ ЦИФРОВОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ УКРАИНЫ

Корнєєва Ю.В.

В статье обозначены основные формы государственной поддержки институциональных преобразований инвестиционной составляющей цифрового развития. Для стимулирования инвестиционной деятельности в контексте перехода к модели инновационного цифрового развития предложено ввести государственную поддержку развития специализированных институтов содействия инвестициям в цифровые преобразования – инкубаторов и акселераторов. Отмечено, что перспективным направлением для Украины является содействие государству в развитии бизнес-инкубаторов на базе государственных высших учебных заведений, что рассматривается как основа инвестиций в человеческий капитал. Определены преграды на пути к формированию цифровой модели развития и трудности в процессе диджитализации государственного сектора экономики и предложена реализация проекта «Инновационной платформы» для привлечения производительных инвестиций, объединяющей основы краудфандинговых платформ и блокчейн технологий.

Ключевые слова: инвестиции, цифровая экономика, инвестиционная платформа, стратегия цифрового развития, инновации.

PECULIARITIES OF PRACTICAL IMPLEMENTATION OF DIGITAL TRANSFORMATION OF INVESTMENT POLICY OF UKRAINE

Kornieieva I.

The article outlines the main forms of state support for institutional transformations of the investment component of digital development. In order to stimulate investment activity in the context of the transition to the innovative digital development model, it is proposed to introduce state support for the development of specialized institutions for promoting investment to digital conversion. The successful examples of such institutional reforms are the development of specialized institutions such as incubators and accelerators. It is noted that the prospective direction for Ukraine is to promote the state support for the development of business incubators on the basis of state higher educational institutions, which is considered as the basis of investments in human capital. The author identified obstacles to the formation of a digital development model and underline difficulties in the process of digitalization of the state sector of the economy. The implementation of the Innovation Platform for attracting productive investments, which will combine the foundations of the Crowdfunding platforms and Blockchain technologies is proposed.

Keywords: investment, digital economy, investment platform, digital development strategy, innovation.

Постановка проблеми. Поширення процесів діджиталізації світової економіки призводить до структурних зрушень на міжнародних фінансових ринках, що, своєю чергою, вимагає адаптації інвестиційної політики до нових умов та викликів. Роль цифрової економіки у інвестиційних процесах визначна, адже завдяки використанню новітніх досягнень у сфері цифрових техно-

логій покращується необхідна для реалізації інвестиційних проектів інфраструктура, значно спрощується процес інвестування, знижуються транзакційні витрати. Тож цифрова економіка має величезний вплив на динаміку на напрямки інвестиційних потоків, водночас, і інвестиції мають вирішальне значення для цифрового розвитку, адже інвестиції у діджиталізацію сприяють

стрімкому економічному розвитку. Проте, водночас активний розвиток цифрової економіки призводить до виникнення принципово нових викликів, проти яких ще не вироблена захисна політика на державному та наднаціональному рівнях, не прописані інструменти захисту. Практична реалізація цифрової трансформації інвестиційної політики вимагає створення відповідних інституційних умов, що дозволить користуватися перевагами цифрового розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням процесів діджиталізації інвестиційної діяльності у контексті розвитку цифрової економіки займалися такі іноземні та вітчизняні науковці, як Г. Зекос [1], Дж. Маніка, Дж. Вотцель, К. Стаменов [2], С. Гупта, М. Кін, А. Шах та Ж. Вердіє [3], О. Білорус, [4], С. Циганов [5] та ін.

Постановка завдання. Метою статті є розробка практичних рекомендацій щодо вдосконалення стратегії цифрового розвитку у частині впливу держави на інституційні перетворення її інвестиційної складової.

Виклад основного матеріалу дослідження. Важливим завданням формування інвестиційної політики нового покоління для України є розробка таких постулатів та інструментів реалізації, які б відповідали сучасному цифровому розвитку світової економіки. Експерти ЮНКТАД у Доповіді по світовим інвестиціям за 2017 рік наголошують на необхідності перегляду інвестиційних угод старого покоління, зазначаючи, що вони є застарілі та втратили свою актуальність. Адже компанії, які активно використовують цифрові технології, на сьогоднішній день можуть здійснювати свою діяльність без потреби в значних фізичних інвестиціях на зовнішні ринки, що має значний вплив на приймаючі країни. Високотехнологічні корпорації, що працюють в сфері цифрової економіки, використовують принципово іншу модель інтернаціоналізації своєї діяльності, що має визначний вплив на напрямки та обсяги інвестування. Для виходу на зовнішні ринки таким суб'єктам господарювання необхідно вкладати менші за обсягами активи та наймати меншу кількість працівників. Таким чином, знижується економічний вплив на країни, що приймають з точки зору фізичних інвестицій та створення робочих місць. Середня частка іноземних активів у цифрових компаній, що входять до рейтингу ЮНКТАД топ-100 найбільших корпорацій за 2015 рік, складає 41%, в той час як на зовнішні продажі припадає 73%. Для решти ТНК ці показники відповідно 65% і 64%, що відображає певний баланс між інвестованими ресурсами та отримуваним прибутком за кордоном [6, с. 178-188]. Генеральний секретар ЮНКТАД Мукіса Кітуї наголошує на невідворотності глобальних процесів діджиталізації ланцюгів постачання у всіх галузях світової економіки, водночас зазначаючи, що цифрова трансформація міжнародного виробництва стимулює інвестиційні процеси, адже спрощується та уніфікується система регулювання інвестиційної діяльності. Тож, оскільки останнім часом спостерігається перехід від аналогової інвестиційної політики до цифрової, норми регулювання інвестиційної діяльності мають бути переглянуті з урахуванням нових цифрових бізнес-моделей та враховано у державній стратегії цифрового розвитку.

Виклики, які стоять перед урядами країн у питаннях побудови цифрової економіки, це, перш за все,

недостатній рівень обізнаності у особливостях впровадження та практичної реалізації цифрової стратегії розвитку, через недостатній рівень освіченості працівників, яким не вистачає необхідних навичок для роботи з сучасними цифровими технологіями. Як показує дослідження цифрових стратегій 35 країн-членів ОЕСР, зазвичай розробкою державної цифрової стратегії розвитку опікується міністерство або орган, яке не може фахово підійти до даної проблематики через нестачу необхідних фахівців, обізнаних у цифрових технологіях [7, с. 37]. Наступною серйозною проблемою впровадження інституційних перетворень інвестиційної складової цифрової стратегії розвитку є необхідність забезпечення дієвої системи координації її реалізації на всіх рівнях – урядів, галузей, регіонів, підприємств тощо. Варто зазначити, що проблема координації цифрового розвитку та розробки цифрової стратегії характерна і для розвинутих країн. У 15 з 35 країн ОЕСР, для яких проводився аналіз, питаннями цифрового розвитку займаються міністерства, які не є фаховими; лише 8 країн створили спеціалізовану урядову інституцію для розробки та реалізації відповідної стратегії; у 6 країнах розробкою цифрової стратегії розвитку економіки опікуються одразу кілька міністерств та органів державного управління без ефективної координації дій. Лише в 4 країнах – Австрії, Люксембурзі, Мексиці та Словацькій Республіці – призначено високопосадовця високого рівня з Адміністрації Президента, канцелярії Прем'єр Міністра або профільних міністерств, який займається координацією усіх заходів, направлених на реалізацію національної цифрової стратегії розвитку. Проте варто зазначити, що майже всі країни з вибірки активно залучають фахівців з приватного сектору та профільних державних органів для розробки національної цифрової стратегії [7, с. 37]. Тож для ефективної реалізації державної цифрової стратегії розвитку вкрай важливо забезпечити надійну координацію роботи різних відомств та установ. В Україні ці функції виконує Державне агентство з питань електронного урядування України, положення про діяльність якого затверджені Постановою Кабінету Міністрів України № 492 від 1 жовтня 2014 року. Згідно з затвердженими положеннями, Агентство є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого координується Кабінетом Міністрів України і який реалізує державну політику у сферах інформатизації, електронного урядування, формування і використання національних електронних інформаційних ресурсів, розвитку інформаційного суспільства [8]. Агентство приділяє велику увагу проблемам просування цифрових технологій у державному секторі, модернізації публічних послуг (електронні послуги, електронна ідентифікація, електронна участь громадян, відкриті дані) та модернізації державного управління (електронна взаємодія реєстрів, електронний документообіг, е-урядування базовими галузями). Також Агентство бере участь в організації навчання та готує пропозиції щодо вдосконалення системи підготовки та перепідготовки фахівців у сфері інформатизації, електронного урядування. Для покращення виконання цієї функції, важливо залучати до роботи Агентства представників Міністерства соціальної політики та Міністерства освіти і науки, а також провідних фахівців у сфері цифрових технологій. Така співпраця дозволить розробити постійно

діючу систему підвищення кваліфікації співробітників державних установ та державних компаній, задіяних у практичній реалізації стратегії цифрового розвитку, та створить передумови до адаптації окремих пунктів стратегії до існуючих соціально-економічних реалій. Система потребуватиме розробки відповідної методики навчання, створення кількох навчальних програм, орієнтованих на різні галузі економіки, з акцентами на опанування різних цифрових технологій, а також формування чітких графіків проходження перекваліфікації. У подальшому напрацьовані методики можна використовувати з метою покращення навичок та знань у сфері цифрових технологій у суспільстві загалом.

Координує діяльність Агентства Кабінет Міністрів України, проте у Положенні не прописано чітко посадових осіб, відповідальних за таку діяльність. Тож проблема координації роботи державних інституцій різних рівнів у контексті реалізації стратегії цифрового розвитку характерна і для України і вимагає доопрацювання. Для розвитку цифрової економіки, необхідно залучати значні обсяги інвестиційних ресурсів. Актуальним є створення спеціалізованої координуючої інституції – Ради з реалізації інвестиційної складової цифрової стратегії розвитку, до якої входитимуть представники Мінекономрозвитку, Міністерства Фінансів, а також фахівці у сфері ІТ та передових цифрових технологій для спільної координації роботи відповідних міністерств. Створення відокремлених департаментів, які б опікувалися питаннями цифрового розвитку, у вищезазначених міністерствах ускладнить процес координації спільних зусиль. Водночас спільна робота фахівців на одній платформі дозволила б швидко визначити пріоритетні галузі для фінансування (Мінекономрозвитку), реалізовувати ефективні механізми фінансування та обирати дієві інструменти, підключаючи, якщо потрібно приватних інвесторів та міжнародних донорів (Мінфін). Така співпраця значно би сприяла швидкій та ефективній реалізації інвестиційних проєктів у розвиток цифрових технологій.

Крім регулюючої та координуючої функції для реалізації стратегії цифрового розвитку держава повинна також стимулювати надходження інвестицій у розвиток цифрових інновацій. Ініціативи з розвитку інноваційних стартапів зазвичай знаходяться у приватних інвесторів. Проте держава для підтримки такої інноваційної діяльності може покращити інституційне середовище. Вдалими прикладами таких інституційних перетворень є розвиток спеціалізованих інституцій сприяння, що є поширеною світовою практикою – інкубаторів та акселераторів. Державна підтримка передбачає існування принципово інших бізнес моделей роботи цих інституцій. Наприклад, державне інвестування на початкових стадіях часто не призводить до часткової участі у капіталі компанії після того, як вона завершує участь у програмі, також обрані компанії, як правило, не повинні платити членські внески для участі в схемі інкубатора. Деякі уряди, як, наприклад, Ізраїль та Сінгапур, визнали важливість таких інституцій, запровадивши підтримку на державному рівні. Програма розвитку інкубатора уряду Сінгапуру надає грантову підтримку, що покриває до 70% витрат, спрямованих на розвиток інкубаторів та акселераторів для сприяння та розвитку інноваційних компаній в країні. Завдяки канадській Програмі акселераторів та інкубаторів (the Canada

Accelerator and Incubator Program (CAIP)) було надано фінансування у розмірі 80 млн дол. США протягом 5 років, які є інвестиціями у інноваційні дослідження. Литва та Норвегія мають програми, в яких уряд виступає гарантом для стартапів, що полегшує доступ до фінансування на ранніх стадіях розробки. Чеська Республіка, Франція, Італія, Латвія та Мексика пропонують державні позики під пільгові процентні ставки для компаній-інноваторів [7, с. 58-60]. В Україні працює з 1991 року Open Data Incubator 1991 – інкубатор проєктів на основі великих та відкритих даних. Це перший в Україні некомерційний інкубатор, який допомагає перетворити великі обсяги відкритих державних даних на реальні стартапи, що надають сервіси українським громадянам, підприємствам та державним органам.

Перспективним напрямком для України є сприяння держави у розвитку бізнес-інкубаторів на базі державних вищих навчальних закладів. Вдалим прикладом є заснований у 1993 році Бізнес-інкубатор, створений як підрозділ Технопарку Національного університету «Львівська Політехніка», який ще з 1997 року став членом Національної Американської Асоціації Бізнес Інкубаторів (NBIA). Відповідні заходи сприятимуть не тільки розвитку інноваційних технологій, проте стануть основою *розвитку людського капіталу*. Розвиток цифрових технологій створює нечувані передумови для зростання можливостей розвитку людського капіталу, адже спрощує доступ до інформації, виникають можливості дистанційного он-лайн навчання. Напрямок інвестування в країнах-членах ОЕСР дедалі більше рухається в бік інвестицій в нематеріальні активи, також відомих як капітал, оснований на знаннях (knowledge-based capital, KBC). Для багатьох компаній, що працюють у країнах-членах ОЕСР, характерною є тенденція зростання частки інвестицій у капітал, оснований на знаннях. За даними ОЕСР компанії інвестують таку ж суму у KBC, а в окремих випадках значно більшу за інвестиції у фізичний капітал, такий як машини, обладнання та будівлі. Цей зсув відображає різноманітні довгострокові економічні та інституційні перетворення в економіках країн-членів ОЕСР [9].

У контексті формування сприятливого інституційного середовища задля стимулювання інвестиційної діяльності вкрай важливо використовувати сучасні цифрові технології. Активне впровадження блокчейн технологій створює широкі можливості для розвитку інвестиційного сегменту цифрової економіки. На даному етапі бурхливий розвиток крипто валют не сприяє досягненню цілей Сталого розвитку, лише створює загрози фінансовій стабільності, адже вимиває інвестиційні ресурси з реального сектору, сприяє поширенню тінізації операцій, створенню корупційних можливостей та схем для відмивання брудних грошей. Великими перевагами для інвестора при роботі з крипто валютами є простота та швидкість здійснення операцій, а також стрімко зростаюча вартість активу, проте поряд з цим інвестори погоджуються на значні ризики. Удосконалюючи систему управління державними фінансами у частині інвестування варто запроваджувати інноваційні механізми таких самих простих та швидких способів вкладати капітал, проте у реальні проєкти, а не цифрові коди, які дійсно створюватимуть додану вартість та приносятимуть суспільну користь. Інноваційна платформа для залучення продук-

тивних інвестицій, яка створить реальні можливості для всіх інвесторів вкласти капітал у реальні проекти, навіть без залучення інституційних посередників, інвестиційних фондів, працюватиме повністю прозоро з використанням сучасних блокчейн технологій. Кожен інвестор зможе здійснити інвестицію он-лайн, в результаті чого отримає не цифровий код та сподівання, а зможе розраховувати на певну частину прибутку компанії, який зараховуватиметься автоматично на рахунок інвестора, розмір якого залежатиме від обсягу інвестиції. Задля недопущення поглинання компанії встановлюватимуться ліміти по кожній компанії, по кожному проекту окремо. Інвестор обиратиме сферу, яка його цікавить, наприклад, транспорт, медицина, освіта, відновлювана енергетика, тощо. Крім чисто фінансових аспектів, запропонований механізм реалізовуватиме корисні загальносуспільні функції, адже акцент буде зроблено на проекти, що відповідатимуть ідеям сталого розвитку, що даватиме можливість стати інвестором у сміттєпереробний завод, або вкласти капітал у вітрові електростанції тощо. Для підвищення прозорості відповідного механізму та для спрощення прийняття інвестиційних рішень на платформі будуть представлені у відкритому доступі звіти компаній з основними фінансовими показниками, а також бізнес-плани розвитку певних проектів, на які бажатимуть залучити інвестиції. Важливо, що до роботи на платформі варто допускати як приватні, так і державні компанії, не надаючи ніяких переваг та преференцій. Інвестування такого формату не гарантуватиме інвестору високої прибутковості, проте і не матиме такого високого ризику, це перевага поряд з крипто валютами. Дезінвестиції можна реалізовувати на основі перепродажу своїх прав іншим інвесторам.

Функції держави у реалізації такого інноваційного проекту визначні. Запускаючи платформу, держава виступає гарантом надійності запропонованого механізму, адже вкрай важливо аби інвестори довіряли сервісу. Запропонований інвестиційний механізм поєднуватиме основи краудфандингових платформ, блокчейн технологій, основ інвестування у крипто валюти (швидкість та простота), а також об'єднуватиме ідеї сталого розвитку та загальної суспільної корисності, адже для реалізації пропонуватимуться проекти, які відповідатимуть цим концепціям. Реалізація та запуск інвестиційної платформи передбачає значні фінансові витрати на розробку програмного забезпечення, інтерфейсу тощо. Відповідність концепції сталого розвитку дозволить залучити до співпраці Світовий банк у якості консультанта та донора.

Фактори, що впливають на формування цифрової та фінансової інфраструктури, необхідної для успішної реалізації державної стратегії цифрового розвитку у частині трансформації інвестиційної сегменту в Україні наведено на рис. 1.

Основні форми державної підтримки інституційних перетворення інвестиційної складової цифрового розвитку об'єднані за функціональною складовою – регулювання, стимулювання, координація – та тісно пов'язані між собою. Розвиток партнерських програм з приватним капіталом, направлених на розвиток інфраструктури телекомунікацій ґрунтуватиметься на основі прозорої інформаційно-комунікативної системи обміну інформацією між урядовими установами та приват-

ним сектором. Активний розвиток послуг електронного урядування сприятиме забезпеченню відкритого доступу до даних через інформаційні он-лайн портали та он-лайн вікна, виступить основою зниження інформаційної асиметрії завдяки підключенню реєстрів даних між різними урядовими інституціями, що розширить можливості для обробки та аналізу ще більших обсягів даних, агрегованих різними інституційними одиницями. А також дозволить реалізувати впровадження дієвої системи координації реалізації стратегії цифрового розвитку на всіх рівнях. Технологічна адаптація до нових умов цифрового розвитку передбачає високий рівень освіченості суспільства у сфері цифрових інновацій, а отже потребує запровадження та координації постійно-діючої системи підвищення кваліфікації, а також постійну корекцію адаптивних навчальних програм до нових технологій. Відповідність чинного законодавства умовам сучасного цифрового розвитку гарантуватиме чіткі та прозорі правила ведення бізнесу, захист прав інвесторів, створюватиме передумови для доступу до регіональних та міжнародних ринків, покращуватиме інвестиційний клімат, сприятиме розвитку венчурного інвестування.

Висновки. Практична реалізація стратегії цифрового розвитку вимагає наявності висококваліфікованих фахівців у сфері цифрових технологій. Для вирішення цієї проблеми на державному рівні необхідно запровадити дієву систему підвищення кваліфікації державних службовців, які опікуються розробкою та впровадженням державної цифрової стратегії розвитку. Відповідні заходи у середньостроковій перспективі сприятимуть ефективній реалізації політики впровадження цифрової економіки в Україні та гарантуватимуть перехід від сировинної до інноваційної моделі економічного розвитку. Реалізація вищезазначеної програми також дозволить покращити інноваційний потенціал науководослідних фахових інституцій, які проводитимуть відповідні тренінги та семінари, завдяки зростанню інвестування з боку держави.

З метою посилення координації інвестиційної діяльності у державному секторі пропонується створення спеціалізованої координуючої інституції – Ради з реалізації інвестиційної складової цифрової стратегії розвитку, яка допомагатиме дійти консенсусу під час вибору потенційних інвесторів та сприятиме зростанню ефективності та прозорості реалізації інвестиційних проектів у сфері цифрових технологій.

В умовах нестачі фінансових ресурсів, необхідних для інвестування у інноваційні розробки, важливо сприяти розвитку інфраструктури, сприятливої для залучення приватного капіталу. З метою стимулювання інноваційної діяльності необхідно впроваджувати програми створення спеціалізованих інституцій, що сприяють розвитку стартапів – акселераторів та інкубаторів. Пропонується створити відповідні платформи за державної підтримки, які за допомогою державних гарантій сприятимуть залученню капіталу приватних інвесторів у інноваційні проекти, адже, якщо уряд виступає гарантом для стартапів, це полегшує доступ до фінансування на ранніх стадіях розробки. Широку підтримку розвитку стартапів, яку пропонують уряди розвинутих країн по лінії інкубаторів та акселераторів, на даному етапі Україна забезпечити не може, через складну економічну ситуацію та брак

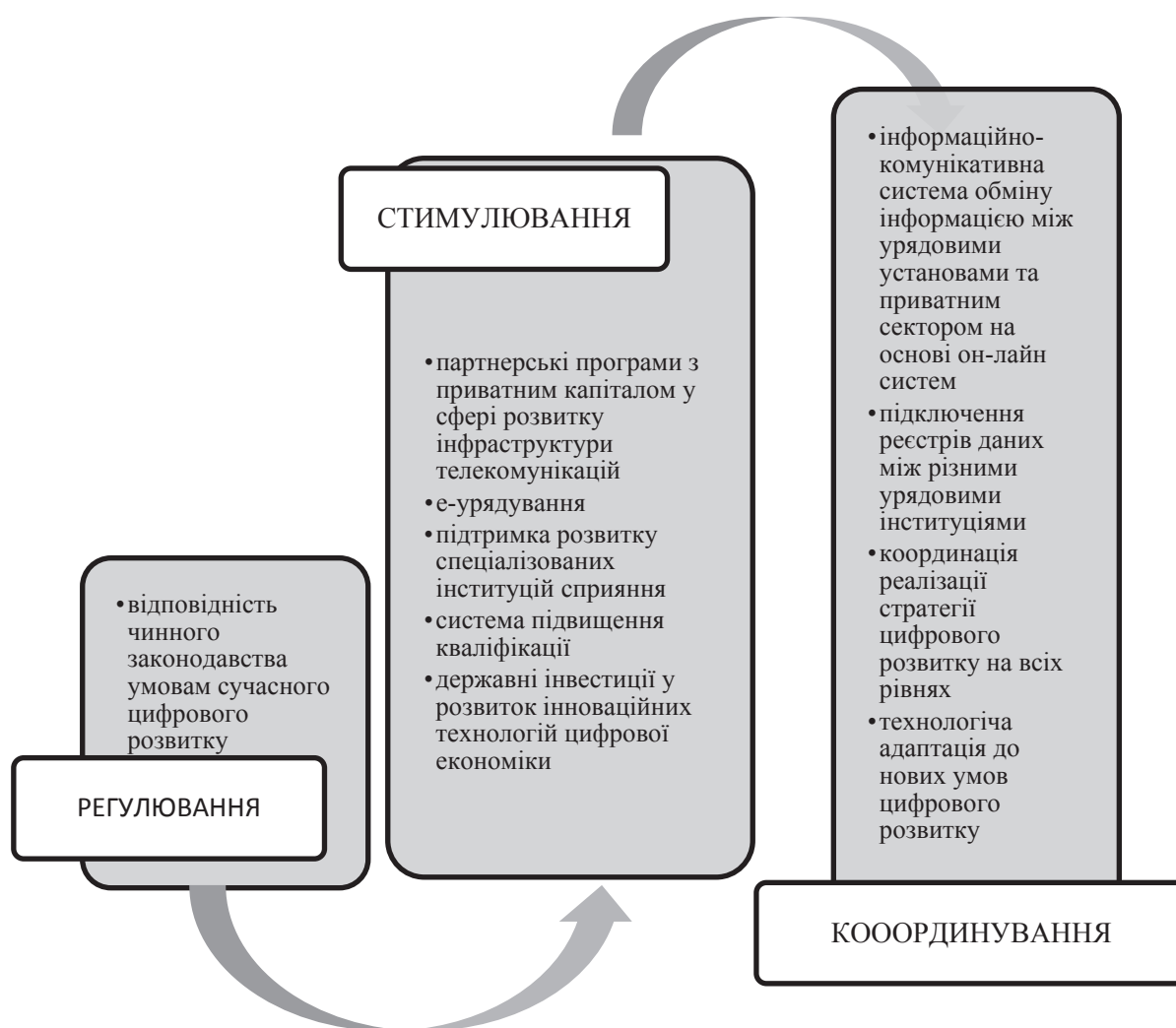

Рис. 1. Основні форми державної підтримки інституційних перетвореннях інвестиційної складової цифрового розвитку

Джерело: авторська розробка

коштів. Проте актуальною є підтримка платформ на базі державних вищих навчальних закладів. У контексті сприяння розвитку електронного урядування та просування цифрових технологій у державному секторі економіки пропонується забезпечити державне інвестування на початкових стадіях для обраних компаній, які не повинні платити членські внески для участі в схемі інкубатора. Принцип відбору проектів відбуватиметься на основі детального аналізу сус-

пільної корисності проекту, переваги надаватимуться розробкам у сфері розвитку цифрових технологій, що дозволить спростити систему зберігання та обробки даних для урядових інституцій, сприятиме діджиталізації державних виплат, впровадженню електронного документообігу, розвитку Он-лайн ліцензійних систем, дозволить розвивати інвестиційні програми на основі краудфандингового фінансування у державному секторі.

1. Zekos G. Foreign direct investment in a digital economy / Georgios Zekos // *European Business Review*. – № 1. Vol. 17. – 2005. – P. 52-68.

2. Manyika J. Digital globalization : the new era of global flows / James Manyika, Susan Lund, Jacques Bughin, Jonathan Woetzel, Kalin Stamenov, Dhruv Dhingra // *McKinsey Global Institute*. – New York, 2016. – 156 p.

3. Digital Revolutions in Public Finance / Sanjeev Gupta, Michael Keen, Alpa Shah, Geneviève Verdier // *International Monetary Fund*. – Washington, 2017. – 363 p.

4. Еволюція світ-системи глобалізму (Стратегічні імперативи співрозвитку) : кол. монографія / [Білорус О. Г., Гаврилюк О. В., Зернецька О. В. та ін.] ; кер. авт. кол. і наук. ред., д.е.н., проф., академік О. Г. Білорус. – К. : КНЕУ, 2014. – 429 с.

5. Циганов С. Структурні зміни на глобальному ринку електронних платіжних послуг / С. А. Циганов, В. В. Апалькова // *Інвестиції: практика та досвід* № 3/2016. – С. 26-33.

6. World Investment Report 2017: Investment and digital economy [Електронний ресурс] / UNCTAD. – 2017. – 252 p. – Режим доступу: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2017_en.pdf.

7. OECD Digital Economy Outlook 2017 [Електронний ресурс] / OECD. – 2017. – Режим доступу: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264276284-en>.

8. Постанова Кабінету Міністрів України № 492 від 1 жовтня 2014 року про затвердження Положення «Про Державне агентство з питань електронного урядування України».

9. Supporting Investment in Knowledge Capital, Growth and Innovation [Електронний ресурс] / OECD. – 2013. – Режим доступу: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264193307-en>.

E-mail: korneevaj@ukr.net

УДК 330.341.1

Лохман Н.В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри підприємництва і торгівлі,
Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського, м. Кривий Ріг

Пасічник Н.В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки, організації
та управління підприємствами,
Криворізький національний університет

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ОБ'ЄКТІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

У статті проведена ідентифікація та систематизація об'єктів інноваційної інфраструктури. Усі об'єкти інноваційної інфраструктури взаємопов'язані та дотичні між собою, що підтверджує їх сенс існування та подальший розвиток. Підприємство, яке займається інноваційною діяльністю, має можливість здійснювати цю діяльність за допомогою секторів економіки. Вони існують в межах інноваційної інфраструктури: отримання наукових розробок (наука), фінансових потоків (фінанси), інформації (інформатизація), матеріально-технічних виробів і процесів (виробництво), послуг щодо стандартизації та сертифікації (управління якістю) за допомогою трафіку фінансових, наукових, виробничих, інформаційних потоків.

Ключові слова: інфраструктура, підприємство, об'єкт, ідентифікація, сектор економіки, модель.

ИДЕНТИФИКАЦИЯ ОБЪЕКТОВ ИННОВАЦИОННОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ

Лохман Н.В., Пасечник Н.В.

В статье проведена идентификация и классификация объектов инновационной инфраструктуры. Все объекты инновационной инфраструктуры взаимосвязаны и пересекаются между собой, это определяет их смысл существования и дальнейшее развитие. Предприятие, занимающееся инновационной деятельностью, имеет возможность осуществлять эту деятельность с помощью секторов экономики. Они существуют в рамках инновационной инфраструктуры: получение научных разработок (наука), финансовых потоков (финансы), информации (информатизация), материально-технических изделий и процессов (производство), услуг по стандартизации и сертификации (управление качеством) с помощью трафика финансовых, научных, производственных, информационных потоков.

Ключевые слова: инфраструктура, предприятие, объект, идентификация, сектор экономики, модель.

IDENTIFICATION OF OBJECTS OF INNOVATIVE INFRASTRUCTURE

Lokhman N., Pasichnyk N.V

The article identifies and systematizes the objects of innovation infrastructure. All objects of innovation infrastructure are interconnected and tangent to each other, which confirms their sense of existence and further development. An enterprise that is engaged in innovation activity has the opportunity to carry out this activity through the sectors of the economy that exist within the framework of innovation infrastructure: obtaining scientific developments (science), financial flows (finance), information (informatization), material and technical products and processes (production), services for standardization and certification (quality management) with the traffic of financial, scientific, production, information flows.

Keywords: infrastructure, enterprise, object, identification, sector of economy, model.